ALMANAK

DER

D.V.S.V.

1920

V.V.
K. 819
Pl. 5c

1920 DVJV

DELFT

T. H. S.
BIBLIOTHEEK
DELFT.

UITGEGEVEN BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR. — DELFT.

INHOUD.

Bladz.

Kalender 5

Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging.

Bestuur D. V. S. V. 1918—1919 18

Idem D. V. S. V. 1919—1920 18

Idem L. U. S. 19

Idem Lucullus 19

Almanak-Redactie. 20

Jaarverslag D. V. S. V. 21

Idem L. U. S. 28

Idem Lucullus 29

Toespraak tot de nieuwe leden, gehouden door de Presidente, Mej. J. G. OPSOMER 31

Novitiaatsverslag 1919 34

Utrechtsche Lustrum 38

Mengelwerk.

Novietenlied 1919. 42

Weemoed. 44

In droomen 45

Buurtkinders. 46

Meisjesstudentje 48

Miesje 50

Bladz.

Het tweedejaars lab. 51
Minschka 53
Najaar 66
Gedachten van een bestuurslid 67
Danse macabre 68
Examenstemming 70
Varia 71
Examen-Uitslagen 77
Ledenlijst 79

KALENDER

JANUARI

1	Donderdag	
2	Vrijdag	
3	Zaterdag	
4	ZONDAG	
5	Maandag	
6	Dinsdag	
7	Woensdag	
8	Donderdag	
9	Vrijdag	
10	Zaterdag	Betty heeft een tienrittenboekje op repetitors.
11	ZONDAG	Op Corpsmaagd: Wat is dat daar toch? O, dat is haar achterbeen!
12	Maandag	Die juffrouw het der eigen hoed gebrejen!
13	Dinsdag	
14	Woensdag	
15	Donderdag	Het lab is niet dicht, maar je wordt eruit gezet, als je er in komt.
16	Vrijdag	
17	Zaterdag	Heb je een lineaal voor me? Ik ga handteekenen.
18	ZONDAG	Dat moet U me maar eens zeggen, als we samen alleen zijn.
19	Maandag	
20	Dinsdag	
21	Woensdag	
22	Donderdag	
23	Vrijdag	Men tapt origineele moppen op bevel.
24	Zaterdag	Wagner bezwijkt.
25	ZONDAG	Hier zitten een paar onbetaalbare almanak-
26	Maandag	Joop verdrinkt in een mestput. [redacties in.
27	Dinsdag	Rien schrijft verwoed wegwijzers naar de D.V.S.V.-turf op zolder.
28	Woensdag	Op piano-duo: Doet hij 't nog? Op samenspel van J. en J.: Moet ik nu fluiten of applaudisceren.
29	Donderdag	
30	Vrijdag	
31	Zaterdag	De pluim op Ina's muts belet haar uit den trein te vallen.

FEBRUARI

1	ZONDAG	Uitslag Candidaats-examens. Zijn dat allemaal [hoeden?
2	Maandag	M. M. gaat vuil naar Jan Taai.
3	Dinsdag	Als je in de sneeuw inslaapt, ben je dood als je wakker wordt.
4	Woensdag	Ga je schaatsen G.? Nee, ik heb mijn gewichten-doos bij me.
5	Donderdag	B. v. S. Zeg, is dat een trein met een haak?
6	Vrijdag	
7	Zaterdag	Kookt 't water al? Ja, de rook komt er af.
8	ZONDAG	De trein is verhinderd 12.27 te komen.
9	Maandag	Henny is er van door.
10	Dinsdag	
11	Woensdag	Prof. S. vangt de fietsendief.
12	Donderdag	
13	Vrijdag	Is dat mijnheer Bonneterie?
14	Zaterdag	
15	ZONDAG	Ze repeteert wiskunde en verder heeft ze geestes-contact met een man.
16	Maandag	N. aait twee heeren over hun hoofd.
17	Dinsdag	J. F. springt als een jong veulen en heeft toch geen hooge pooten.
18	Woensdag	Rien moet vier uur op 't waterbad staan.
19	Donderdag	M. en Z. schrijven tegen elkaar in, opdat de tafel niet wiebele.
20	Vrijdag	Liefde voor een getrouwde man is alleen maar zuur voor je zelf.
		Als je nooit je overtuiging mag zeggen, heb je geen conversatie meer.
21	Zaterdag	Een ongelukkige liefde is zoo kiesch mogelijk.
22	ZONDAG	
23	Maandag	
24	Dinsdag	Lot's uiterlijk is na de explosie niet in snuggerheid toegenomen.
25	Woensdag	Regenwurmen op college bij J. T., ze raken aan de
26	Donderdag	pimpel van Ko's paarsche vulpeninkt.
27	Vrijdag	
28	Zaterdag	Neeltje brandt aan. Je ruikt toch nog niets?
		't Ruikt niet kleurloos.
29	ZONDAG	

MAART

1	Maandag	
2	Dinsdag	
3	Woensdag	
4	Donderdag	Als je de prof maar een blaaspijp in zijn mond geeft zegt hij niets meer.
5	Vrijdag	A. ontdekt op alle colleges fietsendieven.
6	Zaterdag	
7	ZONDAG	B. zet voor ƒ 0,13 haar handteekening.
8	Maandag	G.: Coster is een snoes. B.: Hij is getrouwd.
9	Dinsdag	
10	Woensdag	
11	Donderdag	
12	Vrijdag	Maan, waar is mijn bariet?
13	Zaterdag	Invasie van Non bij Prof S.
14	ZONDAG	Ik kan 't niet zien, hou m'n beenen eens vast.
15	Maandag	Hoe ziet hij er uit? Klein, dik.... welnee blond!
16	Dinsdag	
17	Woensdag	
18	Donderdag	Op college bij J. T.: U moet niet denken, dat dat een figuurtje is, ik teeken nu maar iets om naar te kijken!
19	Vrijdag	Als de snelheid van een kanonskogel > is dan die van het geluid, voel je eerst de kogel tegen je gezicht en een paar minuten later hoor je de klap.
20	Zaterdag	
21	ZONDAG	
22	Maandag	
23	Dinsdag	
24	Woensdag	
25	Donderdag	
26	Vrijdag	
27	Zaterdag	Waarom gaan de B's mee met die excursie? Om te varen!!
28	ZONDAG	
29	Maandag	
30	Dinsdag	
31	Woensdag	

APRIL

1	Donderdag	
2	Vrijdag	
3	Zaterdag	
4	ZONDAG	Pas op, anders waait de praeses weg! — Zeg, ik ben geen pluisje.
5	Maandag	
6	Dinsdag	
7	Woensdag	Zomertijd. Examenstemming: Weer een uur minder! Zouden ze daar rekening mee houden?
8	Donderdag	Bep kent het wel, maar snapt 't niet. Rie snapt 't wel, maar kent 't niet. Stans snapt 't niet en kent 't niet.
9	Vrijdag	Hij heeft altijd zijn hoed op, omdat hij zoo bevattelijk is.
10	Zaterdag	
11	ZONDAG	
12	Maandag	
13	Dinsdag	
14	Woensdag	
15	Donderdag	
16	Vrijdag	
17	Zaterdag	
18	ZONDAG	
19	Maandag	
20	Dinsdag	
21	Woensdag	
22	Donderdag	
23	Vrijdag	
24	Zaterdag	
25	ZONDAG	
26	Maandag	
27	Dinsdag	
28	Woensdag	
29	Donderdag	
30	Vrijdag	

MEI

1 Zaterdag

2 ZONDAG
3 Maandag
4 Dinsdag
5 Woensdag
6 Donderdag
7 Vrijdag
8 Zaterdag

9 ZONDAG
10 Maandag
11 Dinsdag
12 Woensdag
13 Donderdag
14 Vrijdag
15 Zaterdag — Oprichting Karnemelk-Coöperatie.

16 ZONDAG
17 Maandag
18 Dinsdag
19 Woensdag
20 Donderdag
21 Vrijdag
22 Zaterdag

23 ZONDAG
24 Maandag
25 Dinsdag
26 Woensdag
27 Donderdag
28 Vrijdag — Geen examen-uitslagen! Ik weet 't nog niet, want collega J. v. R. had geen zin en Jaffa is zoo ver.
29 Zaterdag

30 ZONDAG
31 Maandag

JUNI

1 Dinsdag
2 Woensdag
3 Donderdag
4 Vrijdag — Bep gaat gewoon op schoenen naar 't examen.
5 Zaterdag

6 ZONDAG — Wagner, dat weet ik niet, wie dat is. O, wacht, dat was „hem" daar op de piano.
7 Maandag — Tot B. op 't lab: Jôh, hou je mond — Ik zing alleen voor jullie plezier.
8 Dinsdag
9 Woensdag
10 Donderdag
11 Vrijdag
12 Zaterdag

13 ZONDAG
14 Maandag
15 Dinsdag
16 Woensdag
17 Donderdag
18 Vrijdag — O zeg, laat me voorbij, anders zit de flikkendoos op de blaasvlam.
19 Zaterdag

20 ZONDAG
21 Maandag
22 Dinsdag
23 Woensdag
24 Donderdag
25 Vrijdag
26 Zaterdag — 2e jaars: O, dat lab, dat lab, dat vervloekte lab!

27 ZONDAG
28 Maandag
29 Dinsdag
30 Woensdag

JULI

1 Donderdag
2 Vrijdag
3 Zaterdag

4 ZONDAG
5 Maandag
6 Dinsdag
7 Woensdag
8 Donderdag
9 Vrijdag
10 Zaterdag

11 ZONDAG
12 Maandag
13 Dinsdag
14 Woensdag
15 Donderdag
16 Vrijdag
17 Zaterdag

18 ZONDAG
19 Maandag
20 Dinsdag
21 Woensdag
22 Donderdag
23 Vrijdag
24 Zaterdag

25 ZONDAG
26 Maandag
27 Dinsdag
28 Woensdag
29 Donderdag
30 Vrijdag
31 Zaterdag

AUGUSTUS

1 ZONDAG
2 Maandag
3 Dinsdag
4 Woensdag
5 Donderdag
6 Vrijdag
7 Zaterdag

8 ZONDAG
9 Maandag
10 Dinsdag
11 Woensdag
12 Donderdag
13 Vrijdag
14 Zaterdag

15 ZONDAG
16 Maandag
17 Dinsdag
18 Woensdag
19 Donderdag
20 Vrijdag
21 Zaterdag

22 ZONDAG
23 Maandag
24 Dinsdag
25 Woensdag
26 Donderdag
27 Vrijdag
28 Zaterdag

29 ZONDAG
30 Maandag
31 Dinsdag

SEPTEMBER

1	Woensdag	Nel zwemt in de Voorstraat.
2	Donderdag	De Oude Haas: Is 't U goed bekomen?
3	Vrijdag	
4	Zaterdag	
5	ZONDAG	
6	Maandag	
7	Dinsdag	
8	Woensdag	
9	Donderdag	
10	Vrijdag	
11	Zaterdag	
12	ZONDAG	
13	Maandag	
14	Dinsdag	
15	Woensdag	
16	Donderdag	
17	Vrijdag	We zijn nog nergens.
18	Zaterdag	
19	ZONDAG	H.B.S.-lied: O, dat lied is zeker pas uitgevonden?
20	Maandag	
21	Dinsdag	Moet ik een hoed opzetten naar 't lab.
22	Woensdag	
23	Donderdag	
24	Vrijdag	
25	Zaterdag	
26	ZONDAG	
27	Maandag	
28	Dinsdag	
29	Woensdag	
30	Donderdag	Men komt in zijn 8e jaar voor moleculen te staan, waarvan men de portée niet kent. Na 1850 was de levenskracht voor goed dood. Iemand, die uit ijzer bestond, zou een erg stumperige indruk maken.

OCTOBER

1	Vrijdag	
2	Zaterdag	Lot krijgt HNO_3 in haar oog, probeert met lakmoes of haar tranen zuur reageeren.
3	ZONDAG	
4	Maandag	
5	Dinsdag	
6	Woensdag	
7	Donderdag	
8	Vrijdag	
9	Zaterdag	
10	ZONDAG	
11	Maandag	
12	Dinsdag	
13	Woensdag	
14	Donderdag	
15	Vrijdag	Rien op maat 38 van Jet naar de inaugureele rede. Prof Smit had 't als maar over walsende paartjes!
16	Zaterdag	
17	ZONDAG	Het schaven met de hand gaat voor de machinale bewerking te langzaam.
18	Maandag	
19	Dinsdag	
20	Woensdag	
21	Donderdag	
22	Vrijdag	
23	Zaterdag	
24	ZONDAG	
25	Maandag	
26	Dinsdag	
27	Woensdag	
28	Donderdag	
29	Vrijdag	
30	Zaterdag	
31	ZONDAG	

NOVEMBER

1	Maandag	
2	Dinsdag	
3	Woensdag	
4	Donderdag	
5	Vrijdag	
6	Zaterdag	
7	ZONDAG	
8	Maandag	
9	Dinsdag	
10	Woensdag	
11	Donderdag	
12	Vrijdag	
13	Zaterdag	
14	ZONDAG	
15	Maandag	A.: Ik noem Volkers geen cirkel!
16	Dinsdag	
17	Woensdag	
18	Donderdag	
19	Vrijdag	
20	Zaterdag	Wat trek jij aan?
21	ZONDAG	Bestuursoverdracht. Ik stel voor in de pauze niet te pauzeeren. Wat is dat, een trouwelement?
22	Maandag	
23	Dinsdag	
24	Woensdag	
25	Donderdag	
26	Vrijdag	
27	Zaterdag	
28	ZONDAG	
29	Maandag	
30	Dinsdag	

DECEMBER

1	Woensdag	
2	Donderdag	
3	Vrijdag	
4	Zaterdag	
5	ZONDAG	
6	Maandag	
7	Dinsdag	
8	Woensdag	
9	Donderdag	Wij gaan met de elfuurtram. Leidsche praeses: Hoe laat is dat dan?
10	Vrijdag	
11	Zaterdag	
12	ZONDAG	
13	Maandag	
14	Dinsdag	
15	Woensdag	
16	Donderdag	
17	Vrijdag	Prof reageert op G's vriendelijk wuiven.
18	Zaterdag	Almanakuitreiking.
19	ZONDAG	Almanakuitreiking.
20	Maandag	E. G. zit op een warme dievenlantaarn! K. O. heeft bij iedere hap visch twee ribben.
21	Dinsdag	
22	Woensdag	
23	Donderdag	
24	Vrijdag	
25	Zaterdag	
26	ZONDAG	
27	Maandag	
28	Dinsdag	
29	Woensdag	
30	Donderdag	
31	Vrijdag	

Bestuur der D. V. S. V. 1918—1919.

Presidente :	J. G. OPSOMER.
Secretaresse :	A. E. M. BOSCH.
Penningmeesteresse :	Th. E. C. MICHEELS.
2e Secretaresse :	C. H. M. BOERÉE.
Commissaresse :	A. E. KORVEZEE.

Bestuur der D. V. S. V. 1919—1920.

Presidente :	Th. E. C. MICHEELS.
Secretaresse :	A. E. F. GRATAMA.
Penningmeesteresse :	G. J. NEEB.
2e Secretaresse :	S. C. L. VELTMAN.
Commissaresse :	A. E. KORVEZEE.

Bestuur L. U. S.

Opgericht 1911

Presidente :	J. v. d. KLOET.
Secretaresse :	P. HOEK.
Penningmeesterresse :	C. RIS.

Bestuur Lucullus.

Opgericht 1918.

Presidente :	A. L. F. GRAF.
Secretaresse :	A. J. HIJMAN.
Penningmeesteresse :	W. A. THOMEE.
2e Secretaresse :	J. H. MULDER.
2e Penningmeesteresse :	K. OUWELEEN.

Almanak-Redactie 1919.

Presidente :	A. E. F. GRATAMA.
Secretaresse :	L. C. L. VELTMAN.
Penningmeesteresse :	A. J. HIJMAN.
	A. M. VERMEULEN.
	J. H. MULDER.

Jaarverslag der D.V.S.V.

1918—1919.

Aan het einde van dit clubjaar gekomen, rest me nog als laatste taak een overzicht te geven van de lotgevallen der D.V.S.V. over dit afgeloopen jaar. Al hadden er geen ingrijpende veranderingen plaats, toch valt er menig belangrijk feit te vermelden.

Laat ik beginnen met een opsomming van de gelegenheden, waar de club officieel vertegenwoordigd was. Deze taak van het Bestuur, zij het ook verre van de gewichtigste, neemt in de latere jaren heel wat tijd in beslag. Immers nu het studeeren van meisjes meer en meer algemeen wordt, en de D.V.S.V. een overgroot deel van hen omvat, is hare vertegenwoordiging, steeds meer, bij aangelegenheden van allerlei aard gewenscht.

Dadelijk na de Bestuursoverdracht, werden de gebruikelijke bezoeken afgelegd bij den Rector-Magnificus, den Secretaris van den Senaat der T. H. en het Bestuur van den Delftschen Studenten-Bond, terwijl de Senaat van het Delftsche Studenten-Corps zijne opwachting op de club kwam maken.

In den loop van het jaar, woonde het Bestuur de inaugurale reden bij van de Professoren Dr. Burgers, Mr. Veraart, Dr. Waterman, Haringhuizen, Van Veen, Smit, Dr. Van Os,

Dr. Baudet en Buisman; het was aanwezig bij de diës-rede van den Rector-Magnificus op 8 Januari gevolgd door het aanbieden van het doctoraat honoris causa in de Technische Wetenschappen aan den heer J. Schroeder van der Kolk, en de overdracht van het rectoraat op 15 September. Ook bij den nieuwen Rector-Magnificus en den nieuwen Secretaris van den Senaat der T. H. werden bezoeken afgelegd.

Bij de lezing van Dr. Berlage ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de Studenten-Vereeniging „Practische Studie" op 15 Februari en de opening van de Indische Week op 6 October werd de D.V.S.V. vertegenwoordigd. Aan de uitnoodiging tot bijwonen van de opening van den Technischen Photo-salon was het Bestuur verhinderd gehoor te geven. Ook bij de huldiging van Prof. Cardinaal was het Bestuur aanwezig. En het bood Mejuffrouw Dr. J. Manders bij hare promotie namens de D.V.S V. zijne gelukwenschen aan.

Het Bestuur was officeel tegenwoordig bij de uitvoering van het Delftsch Studenten Tooneel Gezelschap en van Apollo en Caroussel. De redactie van den Delftschen Studenten Almanak kwam ons de Almanak aanbieden. Op den diës van het Delftsch Studenten Corps ging het Bestuur persoonlijk den Senaat gelukwenschen.

In de maanden April en Juni hadden er drie thee's plaats voor donatricen en belangstellenden. Ook hadden we het genoegen Mevrouw en Professor Odé op onze club te mogen ontvangen en kwamen de nieuwe Senaat van het

Delftsch Studenten Corps en het nieuwe Bestuur van den Delftschen Studenten Bond kennis maken.

Einde Maart ging het Bestuur naar Utrecht om het 4de lustrum der U.V.S.V. te vieren. De prettige dagen, die het daar gehad heeft, zal zeker de band tusschen de Zustervereenigingen versterken. Ook de beide officieuse gecombineerde Bestuursvergaderingen, die plaats hadden te Leiden en te Delft, respectievelijk 22 December '18 en 9 November '19 hebben daartoe het hunne bijgedragen. Veel hebben we daar over de andere clubs kunnen vernemen. Het was het eerste jaar dat deze officieuse vergaderingen plaats hadden.

Na deze opsomming van feiten, alle het uiterlijke clubleven betreffende, wil ik nog een en ander zeggen over dat, wat voor de geest in de club van veel grooter belang is, over het innerlijke clubleven.

In het begin van het Bestuursjaar rezen er moeilijkheden van huishoudelijken aard, door het vertrek van de huisbewaarster. Maar op 3 Februari trad Mejuffrouw Spat als zoodanig bij ons in dienst en ieder weet met hoeveel ijver deze de zorg voor het gebouw op zich heeft genomen.

Het ledenaantal ging iets achteruit. De vereeniging telt 91 gewone leden, en 10 buitengewone leden. Het aantal donateurs steeg van 10 op 14. Hierdoor laat de finantieele toestand te wenschen over zoodat we tot contributie verhooging hebben moeten overgaan. Terwijl we het vorige jaar een batig saldo hadden, sluiten we dit jaar met een nadeelig saldo van f 217.

In de loop van het jaar had er eene Bestuurswisseling plaats. Door het afstudeeren van Mejuffrouw Nelemans was deze genoodzaakt het presidium neer te leggen. Ook Mejuffrouw Lebret, de 2de secretaresse, ging ons verlaten om in Utrecht te gaan studeeren. Dit gaf in het Bestuur een geheele verandering. Mej. Opsomer werd presidente, waardoor de plaats van penningmeesteresse open kwam. Deze plaats werd ingenomen door Mejuffrouw Micheels, die op haar beurt werd opgevolgd door Mej. Korvezee als commissaresse. Als 2de secretaresse werd Mej. Boeree gekozen.

De regeling van het St.-Nicolaasfeest moest dit jaar tengevolge van de heerschende griep geheel verschillen van de andere jaren. Het kon niet een groote feestavond zijn, maar de kinderen kwamen om beurten hunne pakjes op de club halen. De commissie, die bestond uit Mej. L. van der Moer, J. Balabreja, A. Karreman, M. Maus, G. Neeb, A. Sandbergen, L. Storm en Gr. Zeijlemaker, heeft zich heel veel moeite moeten geven, maar zij wist dan ook 252 kinderen een prettige St.-Nicolaas te bezorgen.

Op 20 December had de uitreiking van den Almanak plaats. De redactie bestond uit Mejuffrouw C. Koopman, E. Klinkhamer, H. Lebret, A. Hijman, en J. Groenevelt. Hare taak was moeilijker dan eenig ander jaar. En in uiterlijk heeft de Almanak door de tijdsomstandigheden moeten lijden.

De Sub-Vereenigingen Lus en Lucullus hebben zich bijzonder verdienstelijk gemaakt voor de clubfuif van 28 Februari.

Als altijd was dat een aardig feest. Ook op de inauguratie-avond heeft Lus zich duchtig geweerd. Die avond was dan ook een waardig slot van het Novitiaat, dat dank zij de zorgen van de Novitiaats-commissie, die bestond uit Mej. C. van der Kloet, G. Neeb, N. Voogd, W. Thomee en W. de Groot zeer goed van stapel liep. Door het kleine aantal novieten was er gauw kennis gemaakt, en dit maakte de tochten, die door het mooie weer konden plaats hebben, heel genoegelijk. Ook de novieten-avond, wil ik in dit verband, niet nalaten te noemen. We hopen alle, dat de nieuwe leden altijd dezelfde moeite voor de club zullen overhebben, die ze zich dien avond hebben gegeven.

De verjaardag van de club op 29 October, was een duidelijk bewijs, van de sympathie van de leden voor hunne club. Door de vele bloemen zag het er feestelijk uit en een strijkje verhoogde de prettige stemming. Heel veel leden waren aanwezig om dit feest meê te vieren.

Wanneer ik de jaarsverslagen van de vorige jaren doorlees, zie ik dat er steeds geklaagd wordt over het geringe aantal lezingen, dat door de leden werd gehouden. Het is mij een genoegen te kunnen schrijven, dat de wensch door mijn voorgangster in haar jaarverslag uitgesproken, verwezenlijkt is, en dat er dit jaar verscheidene lezingen hebben plaats gehad. In navolging van onze zustervereenigingen en daartoe door het geringe aantal lezingen gedwongen, heeft het Bestuur een reglements-herziening voorgesteld, waarbij

het houden van lezingen verplicht werd. Deze herziening werd aangenomen. Hierop verklaarden verscheidene zich vrijwillig bereid een lezing te houden, waaronder eenige oud-leden. Zoo hield op 20 Februari Mejuffrouw G. Lindeyer een lezing over „Het bewuste leven onder de studenten," op 20 Maart Mejuffrouw H. de Wijs over: „Het verband tusschen philosophie en natuurwetenschappen," op 10 April Mejuffrouw J. Tromp over: „Rubber," op 6 Juni Mejuffrouw J. Manders over: „Electrische Tractie," op 24 October Mevrouw Vollewens—Zeijlemaker over: „Mei van Gorter."

Ook in andere opzichten was in den laatsten tijd onder de leden veel belangstelling voor de club. Zij toonden dit ook bij de verkiezing van de nieuwe Bestuursleden, door het inzenden van candidaten. Alleen voor penningmeesteresse kwam het tot stemming.

De samenstelling van het aanstaande Bestuur is als volgt:

Mej. Th. E. C Micheels,	Presidente.
Mej. A. E. F. Gratama,	1ste Secretaresse.
Mej. G. A. Neeb,	Penningmeesteresse.
Mej. S. C. L. Veltman,	2de Secretaresse.
Mej. A. E. Korvezee,	Commissaresse.

Ik eindig met den wensch dat dit Bestuur veel voor de club zal mogen tot stand brengen. Het is overbodig te zeggen, dat daartoe in de eerste plaats hulp en medewerking

van de leden noodig is. Moge het daar steeds op kunnen rekenen, tot heil van de D.V.S.V.!

A. E. M. Bosch,
Secretaresse.

Jaarverslag L. U. S.

Ouder gewoonte begon L. U. S. laat met repeteeren, maar slaagden de Clubfuif en inauguratie-avond uitstekend. L. U. S. deed zijn naam geen oneer aan.

Op de clubfuif werden opgevoerd:

„Japansche legenden."

„Tante Jet."

„Intermezzo."

Een club-revue.

Op de inauguratie-avond:

„Op kamers."

„A. B. C."

„Gevleugelde daden."

Helaas bleken de novieten er niet veel voor te voelen deze zoo onmisbare vereeniging te steunen. Want er traden maar 5 nieuwe leden toe. Laten we des al niettemin L. U. S. een prettig vereenigingsjaar toewenschen!

Jaarverslag van Lucullus.

1918—1919.

't Is 't eerste volle jaar, waarop Lucullus terugziet en wel met voldoening. Immers 24 Maart 1918 heeft de officieele erkenning plaats gehad.

In 't begin van 't jaar zijn er kwatta's als sneeuw voor den zon verdwenen, waarvan de muizen den schuld kregen. Door een hoofdelijken omslag is de schade gedekt.

Toen de nieuwe juffrouw er was, heeft 't Bestuur een andere maatregel getroffen. Terwijl vroeger iedereen wat uit 't kastje kon halen en door 't zelf aan te teekenen kenbaar maakte, heeft nu de juffrouw al de voorraad en kan men tegen een bon wat krijgen.

Ook is er verandering in de financieele regeling gebracht. Ieder nieuw lid betaalt een gulden entrée en een gulden vijftig cents inleggeld, zoodat nu de penningmeesteresse geen last heeft, dat er niets in kas is. 't Bestuur heeft het den leden zooveel mogelijk naar den zin trachten te maken door die dingen te koopen, waar veel vraag naar was.

Wel kan men merken, dat nu men meer brood krijgt, de omzet wat verminderd is. Echter staat Lucullus er toch goed voor en kan 't met een gerust hart 't volgend jaar tegemoet gaan.

19 November 1919 is een ledenvergadering gehouden. Het nieuwe bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

Presidente,	A. L. J. Graf.
Secretaresse,	A. J. Hijman.
Penningmeesteresse,	W. A. Thomee.
2de Secretaresse,	K. Ouweleen.
2de Penningmeesteresse,	J. H. Mulder.

Toespraak tot de nieuwe leden, gehouden door de Presidente, Mej. J. Opsomer.

Leden der D.V.S.V.

We zijn nu aan het einde van het novitiaat gekomen. Doordat er dit jaar zoo weinig novieten waren, zoodat het aantal leden dat der novieten altijd overtrof, hebben wij niet alleen kennis gemaakt met hen, maar elkaar weer beter leeren kennen. Doordat Gij blijk gaaft van Uwe belangstelling, hebben de novieten zich een denkbeeld kunnen vormen, wat de Club voor ons is en voor hen worden kan. —

Vaak krijgen de tweede-jaars de vermaning zich niet teveel terug te trekken; dat doet Gij niet bepaald, maar toch vormt Gij dikwijls op de Club zoo'n groepje, dat alleen in eigen zaken belang stelt en verder veel heeft aan te merken. Gij hebt vergeten, dat Ge de jongsten waart op de Club. Al zijt Gij dat nu niet meer, toch blijft Ge nog tot de jongere jaars behooren.

Ik wil nu nog alle leden hartelijk dank zeggen, die door hun medewerking de taak van de novitiaatscommissie en het bestuur vergemakkelijkt hebben. Ik hoop dat ook na het novitiaat een trouw clubbezoek de band tusschen de leden zal versterken.

Candidaat-leden.

Het novitiaat en daarmee Uw eerste Delftsche tijd is geëindigd. Gij hebt in dezen tijd van kennismaking een indruk gekregen van de Club en een gedeelte van haar leden; Ge hebt een en ander gehoord over het vak, dat Ge gekozen hebt en over het leven hier in Delft. Maar toch zal het U erg vreemd zijn, als hier alles zijn gewonen gang gaat. Tot nog toe waart Gij het middelpunt, maar dat zal anders worden als een ieder weer aan zijn werk gaat. Gij zult dan de Club wel eens minder gezellig vinden, maar laat U hierdoor niet terughouden; komt op de Club, er is een plaatsje voor ieder.

Vooral voor de spoorstudenten is de Club het Delftsch tehuis, dat altijd voor hen openstaat.

Door het novitiaat zijt Gij, naar ik hoop, al wat voor de Club gaan voelen en kunt Ge vroolijk de werkjes verrichten, die wij van de eerste-jaars verwachten.

Zoo kunt Ge meehelpen om de Club tot een prettig tehuis voor allen te maken. Blijft niet bij elkaar met een groepje jaargenooten, waarmee Ge op laboratorium of teekenzaal staat, maar komt op de Club. Daar kunt Ge de nu begonnen kennismaking met de ouderen voortzetten. Komt Ge dan voor moeilijkheden te staan en hebt Ge raad noodig, dan kan een oudere-jaars U beter begrijpen en dus beter helpen, dan wanneer Ge U na het novitiaat hebt teruggetrokken.

Doordat Gij maar een klein jaar zijt, hebt Ge een meer

juiste indruk kunnen krijgen van de Club, dan het geval is bij een groot aantal novieten. Misschien hebt Ge U een meening gevormd over personen en toestanden hier, misschien zelfs al wel eens kritiek uitgeoefend. Maar hiervoor wil ik U waarschuwen: veroordeelt niemand en niets te gauw, maar tracht te begrijpen hoe iemand zoo handelen kan en hoe de toestanden ontstaan zijn. Alle leden zijn mee verantwoordelijk voor de Club en ook Gij zult dat gauw zijn. Ge denkt misschien hoe kunnen wij verantwoordelijk zijn, wij kunnen toch nog niets veranderen. Maar Gij oefent al heel gauw invloed uit op den geest die op de Club heerscht. Kijkt niet alleen naar de fouten, maar lét ook op het goede dat er naast staat, dan zult Ge zien dat het laatste verreweg de overhand heeft.

De studie hier in Delft zal eerst ook wat moeilijkheden opleveren. Gij zijt nu vrij, om zelf te bepalen, hoe Ge voortaan Uw werken wilt inrichten. Houdt U niet bij Uw studie alleen, geeft ook belangstelling en tijd voor andere onderwerpen, al moet Ge het doel, waarmee Ge hier in Delft gekomen zijt, niet uit het oog verliezen. —

Tenslotte wensch ik U allen een heerlijken studententijd toe; dat de Club hier het hare toe moge bijdragen en dat Gij goede Clubleden moogt worden. —

Candidaat-leden, ik verzoek U allen op te staan.

Met dezen hamerslag inaugureer ik U tot leden der Delftsche Vrouwelijke Studenten Vereeniging.

Novitiaatsverslag 1919.

De winter kwam ons dit jaar wel heel vroeg overvallen, begin November al verschillende sneeuwbuien, maar de gedachte aan de prettige zonnige dagen van het novitiaat moet nu wel dubbel plezierig zijn. Een kort novitiaat van 't jaar; maar zeker daardoor niet minder gezellig, bovendien mooi weer van 't begin tot 't eind. Neen, toch niet, den laatsten dag, dien van de inauguratie, was het tamelijk guur, maar wat deed dat ter zake. Toen had de ijverige souper-commissie alleen binnenshuis werk.

Donderdag 11 November begon het Novitiaat, het gewone begin: thee en kennismaking van de leden met de novieten. Er waren toen 15 novieten aanwezig. Nog tijdens het novitiaat kwam de 16de. Nummer 17 heeft niets meer van 't novitiaat meegemaakt en is ook later geïnaugureerd. Al spoedig na het korte openingswoord van de presidente en na enkele toelichtingen van de praeses van de novitiaatscommissie, waren de nieuw aangekomenen tusschen het groote aantal leden verspreid. Sommigen direct zich thuis voelend, druk in gesprek met ouderen, anderen stil en nog wat teruggetrokken. Die laatsten vooral hopen we door te beginnen met een prettig novitiaat ook op hun gemak te brengen,

zoodat ook zij weldra tot de gezelligheid, aan de club eigen, bij zullen dragen.

Voor den volgenden dag stond de tocht naar Ockenburg op 't program. Een prachtige dag weer, groote opkomst van de leden, allen in de beste stemming, hoe kon de dag mislukken. We fietsten naar Loosduinen, vonden daar langzamerhand ongeduldig geworden Hagenaars en trokken en-club naar Ockenburg. Velen kwamen hier voor 't eerst, maar of 't voor hen voor het laatst zal zijn, die vraag moet zeker ontkennend beantwoord worden. Het mooie landgoed in de zoo boschrijke duinen was voor hen allen een verrassing. De schaduw van de boomen deed heerlijk aan, want al zien we op tochten altijd graag een zonnetje, het kan ook te erg worden. Het officieele koffiedrinken begon pas na een wandelingetje om de buitenplaats. Dat gaf meteen een goede gelegenheid om de novieten wat beter te leeren kennen, want het onthouden van de namen is altijd heel iets. Na de koffie trok een deel naar Kijkduin af, om daar een Zeebad te nemen. Zonder pech aan banden bereikten we 's middags allen vermoeid Delft weer. Het troepje Rotterdammers, dat toen pas op de helft was, werd zeker door niemand benijd.

Op de notieven-thee gaven de novieten enkele heel aardige stukjes muziek ten beste, terwijl enkele leden de novieten op hoogte brachten van de studie in Delft. De dagen voor de novieten-avond gingen met repeteeren voorbij. De generale repetitie was van dien aard, dat de novitiaats-commissie

werkelijk een oogenblik hopeloos was. Maar, men beweerde naderhand dat zooiets noodig was om het succes van den avond zelf te verzekeren en 't moet gezegd, dat de avond buitengewoon goed van stapel liep, zoodat allen tot slot van harte in konden stemmen met het: „Zonder de novieten kunnen wij niet leven." De roeitocht bij Leidschendam werd weer begunstigd door het mooiste weer van de wereld. Met een stuk of vijf roeibooten, een zeilboot en een wherry van de Delfsche sport trokken we de vliet op. 't Was een prettig tochtje. Tegen twaalven landden we op een wei, hier zouden we pic-niccen. Als altijd moest er ook nu weer wedstrijd zijn. De leden zelf hadden niet veel animo dus werden de novieten aan 't werk gezet. Wie 't wonnen? Dat weten vermoedelijk alleen de gelukkigen zelf nog. Door den wind konden de zeilers niet zonder hulp terug komen en ze trokken onder hoongelach van de anderen, achter een motorboot af. De roeiers volgden later.

Vrijdag, den 10den, had de inauguratie op de club plaats. Toen, na de hartelijke toespraak van de presidente het clublied werd ingezet, mochten de nieuwe leden het ook meezingen. L. U. S. had verder de leiding van den avond, die een eind maakte aan het novitiaat. De tooneel prestaties waren goed geslaagd te noemen. We kregen aardige stukjes te zien. Hulde aan de souper-commissie, die de allerlaatste hand aan 't novitiaat legde en verder dank aan de novitiaats-commissie bestaande uit Mej. v. d. Kloet,

Mej. Neeb, Mej. Voogd, Mej. Thomee en Mej. de Groot.

We hopen dat ook den novieten een prettige herinnering aan 't novitiaat bij zal blijven, dat het een begin was voor een prettige studententijd en dat zij op hun beurt mee zullen werken om volgende novitiaten goed te doen slagen.

Utrechtsch Lustrum.

24 Maart.

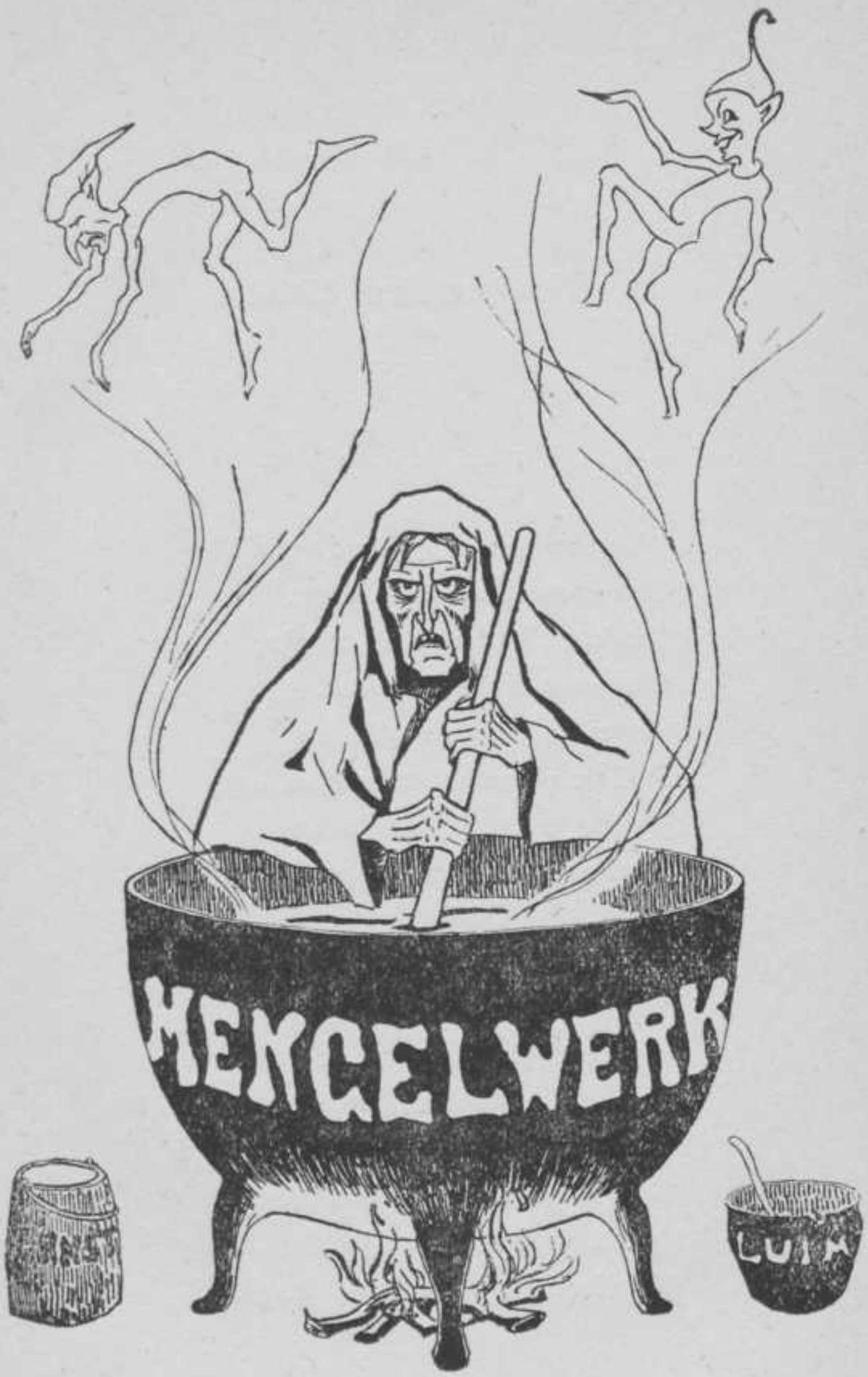
's Morgens héél vroeg gingen wij, Delftenaren, op reis. Vol verwachting klopte ons hart! We hadden volle treinen en dat zóó vroeg! In Utrecht een keurige ontvangst. Dames met cocardes, 't leek wel vrouwenkiesrecht! Een stampvolle wachtkamer met als maar meisjes! Toen de diverse treinen er waren ging 't met een „hoempa" voorop de stad door. Eerst lustrumgeld dokken, daarna een keurige rede van de Utrechtsche praeses.

's Middags receptie. Mooie cadeaux, bloemen en veel officieel gedoe. Vlug naar huis, verkleeden voor het hoogtepunt van den 1sten dag: Diner met tooneel prestaties na. 't Diner was gezellig. Zes Delftenaren op een kluitje. Heel veel speeches, waaronder een buitengewoon aardige van Professor Westerdijk die het heele feest meemaakte. In de na-avond gaven de verschillende Zustervereenigingen hun tooneel-prestaties ten beste. 't Was geslaagd! Den volgenden ochtend vroeg nog moe en slaperig naar Zeist.

Een gedeelte in mailcoaches en de rest per tram. De lunch die we er kregen was goed in ieder opzicht: Goede stemming, goed strijkje en last not least goed eten! 's Middags hadden we rust. Even uitpuffen en hierop vlug naar de

Schouwburg, waar de Utrechtsche meisjes onder leiding van Verkade een comédie-voorstelling gaven. 't Eerste stuk: „De Spieghel der Saligheit" van Elckerlien was schitterend. Uitstekend spel en keurige décors. Er werd den spelers ook een geweldige bloemen-ovatie gebracht. De avond werd besloten met een geanimeerde fuif en met een souper. 't Was wel erg lastig om een tafeltje te bemachtigen, maar het lukte ons ten slotte toch en „honger is de beste saus." De sluiting van 't lustrum werd zeer gerekt. Maar aan alles komt een eind, ook aan deze twee dol gezellige dagen. 't Lustrumlied zingend werd de avond geëindigd en riepen we elkander allen een tot weerziens volgend jaar in Leiden toe.

PUCK.

HEKSENKETEL
LUIS

Novietenlied 1919.

WIJZE: *De kabels los.*

Wat een genot, student te zijn!
Dat is me eerst een leven.
Genieten, weten jong te zijn,
Daarvoor is het gegeven.
Gewekt nu uit je suffe rust
Studeer je wel met zooveel lust,
Jo ho, jo ho, jo ho, jo ho
Studeer je wel met zooveel lust.

Dan gaat het werken als van zelf.
Dan kun je wat presteeren,
Want nu is het geen „moetje" meer
Je mag, je kunt studeeren,
Student te zijn, o, wat een vreugd!
Te vieren heel je blijde jeugd.
Jo ho, jo ho, jo ho, jo ho
Te vieren heel je blijde jeugd.

Dan wordt je lid der D. V. S. V.
Die bond zoo frisch en krachtig.
Zoo jolig en zoo prettig toch,
Die bond door eendracht machtig.
Je werkt tot heil der club dan mee
Tot aanzien der D. V. S. V.
Jo ho, jo ho, jo ho, jo ho
Tot aanzien der D. V. S. V.

Weemoed.

't Was nog dezelfde wereld,
Dezelfde menschenstoet.
De boomen hadden nog blâren
En alles leek mooi en goed.

't Was nog dezelfde hemel,
Dezelfde maan, die daar stond . . .
De sterren hadden nog lichtjes
En zonden ze wijd en zijd rond.

Ik had nog dezelfde oogen,
Dezelfde lippen rood . . .
Ik had nog een hart, dat klopte,
Maar 't hart van de liefste was dood.

V. G.

In droomen . . . . .

In droomen zullen we vrienden zijn . . .
En fluist'ren van oude dagen . . .
Toen liefde nog kind was en 't leven ver
En vol, onnoem'lijk vol vragen.

In droomen zullen we samen zijn
In hel-felle vreugd en in leed . . .
Niets zal in ons leven gebeuren gaan,
Dat de één van den ander niet weet.

In droomen zullen we samen zijn,
In een stille hoog-reine vreugd.
En 'k lach om 't leven, dat geeft en neemt,
Jij blijft, als in onze jeugd.

In 't leven zullen we langs elkaar gaan,
Met even een pijnlijke groet . . .
Maar dan 't hoofd hoog en een glimlach klaar
Voor 't leven, dat óns niets doet.

V. G.

Buurtkinders.

I. Buut spelen.

„Kom maar, kom maar!" zing-roepen drie hooge stemmetjes onder mijn raam. De boterbloemenjongen met zijn kleine vriendjes is daar aan het spelen.

De boterbloemenjongen is een echt zonnekind. Met zijn kleine ronde knuistjes om een reuze bouquet boterbloemen, een stralend gezichtje daarboven zoo was hij eens uit de wei gekomen. Dat was de eerste keer dat hij ons opviel.

Gezellige kleine boterbloemenjongen, met je bolle roode wangen en je verrukte kijkers.

Kom maar, kom maar!" Het drietal staat te roepen en te dansen. Ze spelen buut, als groote kinderen.

„Kom maar!" Ze kijken gauw eventjes om de hoek. Daar staat „die 'm is" te tellen: 1, 2, 3, 4, 5, 1, 2, 3, 4, 5.

Verder tellen kan hij niet. Nu mag hij komen.

Hij holt heel hard op zijn kleine ronde beentjes naar de hoek. De anderen komen ook al aangehold. En alle vier roepen ze juichend: „buut, buut." En ze voelen zich echt als groote kinderen.

Bb.

Buurtkinders.

II. Dikkie.

Hij heet Dikkie alleen maar voor mij.

Want hij is natuurlijk dik, mollig dik en rond.

Zijn ouders noemden hem zeker wel Hendrik of Willem, maar daar wist hij niets van toen dat gebeurde.

Hij weet ook nu niet dat hij Dikkie heet.

Hij speelt op de stoep, juist terwijl ik uitga.

Hij praat ernstig in zich zelf: „Trrrt" doet hij, „trrrrt!"

Ik pomp mijn fietsband op.

„Hij doet trrrgggt" zegt hij met meer nadruk.

„Gezellige krullebol" denk ik.

„Je begrijpt er niks van" voelt hij.

Dus draait hij zich om en wijst heel beslist naar de heimachine in de verte, die hard aan het werk is en herhaalt kort: „Hij doet tggggt." Zijn gezichtje is rood van inspanning, hij werkt net even hard als de machine.

„Ja, zoo doet hij" begrijp ik nu eindelijk „trrrrrrt boem!"

„Ja, ja, trrrt boém! trrrt boém!"

En juichend om dit nieuwe levensinzicht rent Dikkie weg.

Bb.

Meisjes-studentje.

Meisjes-studentje heeft een ijverige bui,
— Dat gebeurt haar niet alle dagen —
Ze zal zich, niettegenstaande de kou,
Maar eens vroeg uit haar bedje wagen.

Meisjes-studentje loopt vlug over straat,
— Ze moet naar het college van negen —
Maar br! wat is het nattig en vies
In die kliemerige, nare regen.

Meisjes-studentje heeft al half spijt
Dat ze maar niet thuis is gebleven.
Want om ééne keer naar een college te gaan,
Zal toch zoo heel veel niet geven.

Meisjes-studentje krijgt eensklaps een kleur,
Ze ziet hem in de verte al komen.
Hij nadert, en dra staan ze druk in gesprek
Onder de druipende boomen.

Meisjes-studentje denkt niet aan haar tijd,
Ze hebben ook zoo veel te bepraten.
„Kom mee naar mijn kamer, daar zal 't beter zijn,
Dan hier op die modderige straten."

Meisjes-studentje, in zijn club-fauteuil,
Zit de rest van z'n ontbijt op te eten.
Beschuitjes met suiker, een warm kopje thee,
't College? — 't Is al lang weer vergeten.

Miesje.

Miesje kwam op de club in 't voorjaar,
't Was toen nog een klein beestje maar.
Je zag 't over stoel en divan springen,
En onder de dolste buitelingen,
Sloeg ze met 'r klauwtjes
Naar alle gordijntouwtjes.
In de tuin huppelde ze door 't gras,
En in de perken, waar juist gezaaid was.
En iedereen zei: wat een snoesje
Is het kleine club-poesje.

Wie nu onze Miesje ziet
Die herkent 'r bijna niet.
't Is zoo'n groote poes geworden!
Ze loopt nu liefst tusschen de borden
Op de koffietafel; en iedereen weet
Wat Miesje wel het liefste eet.
Maar ze vangt ook ijverig de muizen,
Die achter 't behangsel huizen;
Want ze is nu oud genoeg om te weten:
Wie niet werkt, die zal niet eten.

Het tweede-jaars-lab.

Dat tweede-jaars-lab,
Dat tweede-jaars-lab,
Dat heeft wat op zijn geweten.
Dat heeft wat verschillende gezichten gezien,
Vandaag als een oorworm,
En morgen misschien,
Heel blij en stralend van vreugde.
't Heeft ook heel wat „aard'ge" gesprekken gehoord,
Van: 't wil mìj maar niet lukken,
„Ik kan niet meer voort,
„Ik schiet maar niet op,
„Dat is me een strop,
„Ik kom vast niet klaar
„Op 't eind van het jaar."

Een ieder is dààr steeds uit zijn humeur,
En lukt er een quanti na heel wat gezeur
Dan klaart een gezicht soms even weer op,
Maar niet lang daarna stijgt de wanhoop ten top,
Als een quanti waaraan je een week hebt gewerkt

In eens overkookt, zonder dat je 't merkt.
't Is daar een geklaag en gesteun van belang,
Gelukkig brengt zeker iemand afwisseling
met zijn schoone gezang.

DELFT, Sept. '19. M.

Minschka.

Vreemd gloeiden in 't bleeke aapachtige gezichtje de groote zwarte oogen.

Strak stond de jurk om 't tengere hoekige lijf.

Minschka!

Leelijk was ze, heel leelijk en onaantrekkelijk! Dat vertelden haar alle kinderen op school en op straat, waar ze de bijnaam had van „de aap." O, dat hatelijke woord!

Minschka hield niet van de kinderen op school.

O, ze kon ze wel ranselen, al die ellendige plaaggeesten, doch altijd hield ze zich in en ging stilletjes weg, — alleen haar oogen branden fel.

Ze wist 't immers wel, dat ze leelijk was, leelijk en mager.

En toch . . . toch . . .

Had niet een poosje geleden Oom Christoffel tegen moeder gezegd: „Onze Minschka wordt later een knap meisje, let maar eens op!"

't Kind was toen dertien en ze had die woorden, die heerlijke veelbelovende woorden opgevangen en bewaard, heel stil, voor haar alleen . . . .

Later . . . misschien, . . . later . . .

— — — — — — — — — — — — — —

Minschka was pas op een nieuwe school gekomen en

zat nu in een klas met veel oudere jongens en meisjes, waar ze bang van was, héél báng.

Ook was ze bang van de leeraren en de juffrouwen, die harde zware stemmen hadden. Er was er geen één bij, die vriendelijk voor haar was . . . En stil zat ze alleen in haar bank, gebogen over haar schrift, te schrijven en te rekenen.

Om haar was altijd gelach en gefluister en als ze voor 't bord moest komen hoorde ze achter haar opmerkingen over haar rare jurk en 't kleurige groote haarlint. Sommige meisjes waren lief voor haar, want ze vonden haar een stakkert.

Maar die vond Minschka de ergste. — O, — die! . . . .

En soms, als 't heel stil in de klas was, kon Minschka zitten soezen en droomen . . . .

Dan dacht ze aan de vorige school, waar ze óók vriendinnetjes had — echte vriendinnen — en waar de kinderen nooit lachten om haar kleeren en haar gezicht . . .

Toen wist ze nog niet, dat ze op een aap leek en dat ze leelijk was. Ze had er nog nooit over gedacht!

En dáar speelde ze altijd mee met de anderen, touwtje springen, en ballen, ja van alles.

Wat kon je daar heerlijk spelen op 't groote schoolplein onder de hooge kastanjeboomen.

En in 't najaar lag 't er altijd vol leuke stokjes, die van de boomen waaiden. Je kon er brillen van maken. Dat deden de meisjes altijd! Maar de jongens speelden: „Ik mag geen handje bloot zien," en dan sloegen ze je zoo maar op

je handen, en altijd als ze erg koud waren. Pijn deed 't en toch was 't leuk.... En daár werd ze nooit geplaagd of gescholden.

O, wat was 't daar heerlijk op die oude school! En vooral als 't thuis zoo triestig was en gespannen. Wat was 't dan prettig om naar school te gaan. Dan vergat je alles. En je hadt pleizier — je lachte...

Lachen....

Had ze hiér wel ooit gelachen, echt fijn uitbundig gelachen, zooals vroeger? Neen, dat kon je hier niet, hier kon je niets. Hier vergat je niets, hier dacht je juist altijd aan andere dingen, ook aan thuis....

En groot, verdrietig, dwaalden de oogen door de klas, totdat 't kind plots meende te hooren, dat ééne akelige gehate woord... en vlug boog ze zich weer over haar werk en rekende, rekende en cijferde of haar leven er van afhing.

— — — — — — — — — — — — — —

Eens op een Maandagmorgen kwam er een nieuwe jongen bij Minschka in de klas. Hij was groot en hij leek al heel, heel oud.

Dadelijk was hij goede vriendjes met de anderen.

Op de speelplaats speelde hij mee en 't was, alsof hij er altijd geweest was.

Minschka kon lang, heel lang naar hem kijken. Hij was zoo anders als de anderen en hij plaagde haar nooit. Een paar keer was ze alleen met hem in de klas geweest en hij had

met haar gepraat, alsof ze één van de anderen was, zoo maar — heel gewoon. En 's avonds op haar bed wist ze nog precies, wat hij gevraagd had, naar welke som en naar welke thema voor den volgenden dag....

En 't was nu net, alsof er iets was tusschen hem en haar, wat wist ze zelf niet, maar 't leek heel vertrouwelijk.

— — — — — — — — — — — — — —

Nu begon Minschka 't prettiger te vinden op school.

Ze werd nog steeds geplaagd en gesard, en dat was wel verdrietig, vooral als hij er bij was, maar hij deed nooit mee — hij niet — hij was anders dan die anderen — en hij — hij vond haar misschien ook wel niet leelijk.

O, hij had zulke zachte lichtjes in zijn oogen. 't Was eigenlijk net alsof hij verdriet had en dat voor anderen verbergen wilde.

Zou er ook iets zijn bij hem thuis, wat niet zoo prettig was. Zou 't er ook zoo stil en verdrietig zijn, zooals bij haar soms...

Ja, dat moest wel, want hij keek vaak zoo treurig en hij lachte zoo zelden.

Zoo peinsde Minschka vaak en steeds voelde ze zich meer één met hem. 't Was soms net, alsof ze alles van elkaar wisten... alle verdriet en ook alle zachte mooie dingen, die ze samen prettig vonden....

Ze spraken zelden tot elkaar en dan was 't nog alleen over een som of over een boek.

Maar Minschka vond dit heelemaal niet vreemd.

Hij was toch haar vriend, haar alles, ja ze hield van 'm, ze hield echt van 'm....

En in haar droomen was hij haar held. Ze kon de wonderlijkste fantasieën maken 's avonds in haar bed en 't was dan alsof ze samen leefden in een andere hoog-heilige wereld, waarin alles anders was dan in 't gewone leven.....

Vreemd leek dit alles in 't grauwe morgenlicht — vreemd — vaag en onwezelijk — en nog vreemder op school — tusschen de kinderen — en hij op de voorste bank — stille ernstige jongen — 't was dan alsof hij iets vijandigs had gekregen en alsof al 't vertrouwelijke intieme weg was.

— — — — — — — — — — — — — —

En toch was hij altijd bij haar als ze 'm niet zag — 's avonds thuis — en vooral als 't erg verdrietig was....

En eens op school, toen ze zijn Fransche schrift vond en de laatste ongecorrigeerde thema doorkeek — vol fouten — verbeterde ze alles en hij kreeg den volgenden dag een tien.

Minschka was nog nooit zoo gelukkig geweest!

Op een morgen, toen Minschka eenzaam zat op den zolder van 't groote oude huis en luisterde naar 't vroege vogelgetsjilp onder de pannen, vond ze een kist — grijs van t stof, en daar in lag iets heel bijzonders.

't Was namelijk een groote rood zijden doek met mouwen er in. Vlug ging ze er mee naar beneden, naar moeder.

„Kijk eens moeder, hoe prachtig! Wat is dat? Krijg ik dáar nn eens een jurk van?"

Moeder glimlachte even, en toch was 't alsof er verdriet blonk in haar oogen. — — — —

„Minschka, dat is een domino. Berg 'm maar stil weg. Later, als je groot bent en naar bals gaat, mag je 'm aan hebben. — Ik heb dan nog veel meer voor je."

En in Minschka trilde 't: Later — later....

O, dan zou ze mooi zijn en groot, en ze zou schitteren als een koningin en niemand zou haar durven plagen...

O, — later....

En zacht ging Minschka naar boven — klein schraal figuurtje, — de warm roode domino over haar arm.

Maar ze ging niet naar den zolder, maar stil, heel stil sloop ze naar haar kamertje en dáar verborg ze haar schat in haar kastje. „Vanavond, als ze allemaal naar bed zijn en ik heel alleen op mijn kamertje ben," dacht Minschka, „dán ga ik me mooi maken!"

En den heelen dag op school was ze er onrustig van, van 't feest van haar zelf — vanavond. — En Minschka, 't stille kind kon nu niet rustig in haar bank blijven zitten en luisteren naar de saaie sommen, die telkens herhaald werden.

Steeds werd ze verboden en als de anderen spottend omkeken en hun oogen leken te vragen: „Wat heeft de aap vandaag?" lachte 't vreemde kindergezicht met kleine spottrekjes terug.

En als ze keek naar de stille jongensfiguur op de voorste bank, trilde 't in haar:

„Vanavond — zeg — vanavond — wéet je 't al....

— — — — — — — — — — — — — —

's Avonds ging Minschka al vroeg naar haar kamertje. 't Groote licht wilde ze niet aansteken, maar wel de kleine kaars in de donkere kandelaar.

Waar zou ze haar zetten?

Een beetje hoog, dan was 't zoo half donker in de kamer.

En zachtjes zette ze de kaars op de kast. Langzaam begon ze zich uit te kleeden, de stijve jurk met de haakjes om en om eerst. Bah, wat een nare leelijke jurk! Later zou ze nooit zulke leelijke kleeren dragen, altijd mooie kleuren, diepe, warme tinten ...

Later, als ze groot was!

O, morgen moest ze die afschuwelijke bruine jurk aan. Moeder had 'm pas versteld, en Minschka was er precies een vogelverschrikker mee van de week, toen ze 'm aanpaste.

Nu zou ze weer wat te verduren hebben, morgen. Ze kon wel huilen, als ze er aan dacht. En ze moest 'm toch wel aandoen — moeder had er zoo'n werk aan gehad — arme moeder, ze moest eens weten!

Maar nu niet aan denken — nu niet. — Nu was ze alleen met de prachtige, warm roode domino en 't zachte schemerlicht.

Door de ramen kwam suizelend de zoele zomerwind

naar binnen. Buiten, langs 't raam fluisterden de boome-blaren van ongeziene dingen en vol beloften van rijk en warm leven leek die taal.

Minschka nam de domino uit 't kastje en beaaide bewonderend de soepele stof....

Dan, bevende liet ze 'm glijden om haar tengere schoudertjes en haar magere armpjes... o, wat heerlijk zacht was dat en wat warm. Met wangen, rood van opwinding maakte ze haar haren los uit de zware stijve vlechten en welig vielen de zware zwarte krullen in de roode plooien.

En lang schudde ze aan haar haren. Nú was 't goed, nu waren ze heelemaal los.

En zachtkens ging Minschka naar den spiegel.

Even stond ze stil.

Was zíj dat — zíj — de áap?

Nee, dit was de aap niet...

De aap zat op school met leelijke gladde haren in vlechten en een afschuwelijk haarlint.

De aap droeg stijve monsterjurken, en dé áap was leelijk.

Maar dit was Minschka, Minschka met de schitteroogen en de woeste golvende haren en 't zachte rose gezicht.

Hier was Minschka niet leelijk en hoekig.

Hier was ze mooi en hier droeg ze een warm, wijd rood zijden kleed. O, heerlijk was 't — heerlijk.

Ze was niet leelijk, ze maakten haar leelijk, maar de echte Minschka was mooi — mooi...

En trillend bleef ze staan.

De lucht trilde mee om haar heen. — — — —

En later — — — later zou ze nóg mooier zijn, dat wist ze nu heel zeker. En zacht ging ze zitten op 't kleine lage stoeltje voor 't raam en 't was, alsof ze wachtte — wachtte op iets.

O, nu moest hij bij haar komen — nu moest hij haar zoo zien — zóo, zooals ze werkelijk was — wat zou dat heerlijk zijn.

Ze dacht altijd aan hem — altijd. Hij was eigenlijk altijd bij haar . . .

En zachtkens voor haar uit, fluisterde zij zijn naam — telkens en telkens weer. — O, als hij haar nu zag, zou hij haar mooi vinden, móest hij haar mooi vinden. En hij zou 't haar zeggen, dat hij van haar hield, óok van haar hield, al zoo lang, maar nú nog veel meer . . . Lang bleef ze zoo zitten, totdat de nachtwind haar koud maakte. Even was 't alsof ze teleurgesteld was, alsof ze werkelijk gedacht had, dat hij nu bij haar gekomen zou zijn. Maar ze lachte er om, dat kon toch immers niet. — — — —

En voor 't eerst deed 't haar verdriet, dat hij bijna nooit tegen haar sprak op school, en als hij 't deed, over zulke gewone dingen! — — — —

— — — — — — — — — — — — — —

Maar wát wilde ze dan?

Hij plaagde haar toch niet, zooals de anderen en dat had ze immers zoo heerlijk gevonden.

Lang nog lag Minschka wakker — dien nacht — nagenietend al 't heerlijke straks voor den spiegel, 't zekere weten nú, dat ze niet leelijk was.

En heel diep in haar was 't vage bewustzijn, dat ze vanavond grooter en ouder geworden was.

— — — — — — — — — — — — — —

Den volgenden morgen kwam Minschka beneden in de leelijke bruine jurk. Ze was bleeker dan ooit en 't was alsof haar haren nog gladder naar achteren zaten, als anders.

Moeder keek goedkeurend naar de jurk en vader zei, dat ze er netjes uitzag....

Minschka kleurde even... en ging maar stil zitten aan de gedekte ontbijttafel met de blauwe bordjes. 't Was al laat...

Vader was de kamer uitgegaan en een oogenblikje later kwam hij terug met een heel geheimzinnig gezicht.

„Kijk eens Minschka, wat ik hier voor je heb."

„O." Minchka was plots opgetogen. „Een kokertje — een kokertje met potloodjes voor de penkala. Wat aardig van vader. En wat was 't mooi! Er zaten wel twaalf potloodjes in! Ze zou er direct één in de penkala doen, als ze op school kwam.

En spontaan zoende ze vader op zijn baard.

O, wat zouden de anderen jaloersch zijn, maar mooi zouden ze 't toch wel vinden.

Wat aardig van vader. Ze had laatst gezegd, dat zij er zoo graag één wilde hebben. En nu had ze 't al. Een warme

dankbaarheid steeg in haar op en ze schaamde zich, omdat ze zoo leelijk gedacht had, daarnet, toen ze haar jurk mooi vonden. — — — —

Wat kon 't haar ook schelen, die ellendige kinderen op school. Ze zou ze wel tarten. Zij wist nu immers, dat ze niet leelijk was, dat 't alleen maar kwam door haar leelijke jurken en 't strakke haar.

En vol moed ging ze naar school.

Maar toen ze haar manteltje uitdeed in de gang, hoorde ze al gegichel achter haar.

Minschka kreeg een kleur.

Een wilde drift sloeg haar naar 't hoofd en ze moest zich inhouden om die twee meisjes niet met haar volle vuisten in 't gezicht te slaan.

Wat 't ging 't haar aan?

Ze droegen immers mooie jurken. Voelden ze dan niet, hóe verdrietig of 't was, àls je zoo'n oude opgelapte aan moest?

Met opgeheven hoofd stapte Minschka de klas in. De potloodjes rammelden mee in haar tasch. Die had ze toch en dáar mochten de anderen naar kijken.

Ze zou ze juist boven op haar bank leggen, zoo, dat iedereen 't goed zag. Maar toen Minschka weer kleintjes zat achter in de bank, was plots haar overmoed en drift vergeten. De heele klas zat nu te kijken, te gluren en te gichelen. Ze had wel hard op kunnen huilen. En niemand keek naar de potloodjes! Ze was blij, toen de bel ging en de les begon.

Nu moesten ze wel stil zijn.

Heel lang duurde de ochtend en 't vrije speelkwartier werd een kwelling. 't Was, alsof iedereen naar haar jurk keek en ze had niemand om mee te spelen of wat te praten.

Eindelijk, toen 't twaalf uur geworden was, besloot Minschka wat te talmen, totdat de anderen weg waren. 't Was zoo naar in de gang.

Even keek ze naar de voorste bank. Ja, hij was er ook nog. Hij schreef wat in zijn huiswerkboekje.

Langzaam, zorgvuldig, deed ze de boeken in haar tasch. Nu de potloodjes nog . . .

De klas was zoo goed als leeg en híj was er nog.

Zou ze even — zou ze durven?

Ja, waarom eigelijk niet.

Hij was toch haar vriend — haar alles . . .

En nog even dralend ging ze toch naar 'm toe.

Even tikte ze hem op de schouder en zei toen verlegen, toch niet zonder eenige trotsch, terwijl ze hem de potloodjes liet zien: „Kijk es, hoe mooi!"

Een groote stevige jongen, die net de klas uitging, begon hard te lachen en de jongen in de bank kreeg een kleur, keek even naar 't handje met de potloodjes en gaf er toen kwaad een klap tegen.

„Aap!" klonk 't haar fel minachtend tegemoet.

Minschka bleef staan, bleeker dan ooit. Híj — zei híj dat — híj — haar vriend, de eenige, die ze had. En ze zag

nu voor 't eerst, dat de hand, die haar geslagen had, breed en ruw was, en dat de jongen een grof gezicht had, zoo van dicht bij — — zonder echt verdriet — — Even nog keek hij haar aan, vergoelijkend. Toen ging ie gauw de klas uit.

Minschka raapte langzaam de kleine stukjes potlood op. Ze had er nú zeker wel vijftig.

Plots dacht ze aan vader dien morgen en aan zijn goedig gezicht — aan moeders werken aan de jurk — en ook aan den vorigen avond. — — —

Hoe onwezelijk leek dat nu — en hóe had ze toen aan hem gedacht, naar hem verlangd, zóo, zooals ze nog nooit in haar jonge leventje naar iemand verlangd had....

En hij had haar óók gescholden. Hij vond haar ook leelijk, net als de anderen.

Híj oók!

— — — — — — — — — — — — — —

Dien middag borg Minschka stil de roode domino weer in de kist op zolder. Voor later!

En 's avonds brandde lang, heel lang, heel lang 't gróote licht op haar kamertje. 't Raam was gesloten, want 't regende nu.

Beneden in de gang in haar oude schooltasch lagen verspreid de kleine stukjes potlood. — — — — — — —

Ze konden nu niet meer in 't kokertje.

Iti. September 1919.

Najaar.

De kleurige blaren, allen
Gaan nu vallen
En leggen in het woud,
Tapijt van goud.
De zon, die steekt de brand erin,
De wind, die zingt z'n lied erin,
Één dag nog is de hemel blauw —
Dan komt de regen, maakt alles grauw,
Ontneemt de blaren hun koperglans.
Ze staken hun ritselende werveldans,
Weg is het blijde geel en rood,
Nu is alles zwart, en het woud is dood.

Gedachten van een bestuurslid.

Daar was geen prins van koninklijken bloede
Die door geboorte 't recht verkregen had
Te heerschen in het land.
Dus zocht het volk naar één
Die heer was van de daad
En meester van het woord
En koning der gedachte.
Maar vond er geen.
Nu vroeg men hem
Die zeker kennis en kunnen
Voor 't volk geven zou.
En deze nam de kroon,
Al wist hij zich te zwak haast
Om den last te tillen.
En naar zijn beste weten regeerde hij het land.
Wel wist hij bij zijn pogen het falen het meest nabij,
Toch ging hij voort
Den koningskroon te dragen.

— — — — — — — — — —

Hij regeerde tot het einde van zijn dagen,
Want toen werd hij vermoord.

Bb.

Danse macabre.

De maan schijnt wonder
Op 't rotsenland
Een wijs klinkt vreemd
Op den heuvelrand,
Daar dansen de elfen
Hand aan hand.

De wreede wijze
Klinkt week en vaag,
De slanke leden
Bewegen traag.
De lippen fluis'tren
Een droef geklaag.

Steeds pijpt muziek
Door de manenacht,
En drijft de elfen
Met toovermacht,
En zwijgt niet stil
Voor de moede klacht,

De voeten bloeden
Op scherpen steen,
De luchten ruischen

Van klaaggeween,
De hoofden buigen
Naar de aarde heen.

De voeten zijn nu
Eén wreede wond,
Zij vallen neer
Op de rotsengrond,
Dan zwijgt ook de
Fluitmuziek terstond.

Dan licht weer de
Wonderschijn der maan,
Slank glanzen de lijven
Die sterven gaan.
Het bloed lekt neer
In één zwarte baan.

SAPKA.

Examen stemming.

Ik ken er niets van — en morgen onder 't mes
Hoe krijgt ik 't er in — nog een bladzij of zes.
Ik dacht dat ik klaar was,
Maar ik ben alles vergeten.
Ik wou dat 't morgenavond was
Gunst ik lijk wel bezeten.
Scheen de zon maar —
't Is zulk triestig weer.
Ik schei er mee uit,
't Is net of ik niets meer leer.
Als ik zak, dan sjees ik,
Ik zeg thuis dat ik 't verder vertik.
Hoe kwam ik toch in Delft,
Wat was ik toch pedant,
Wat verwachtte ik wel
Van mijn garnalen verstand.
... Och 't kan me ook niets meer schelen,
Ik ga nu maar naar bed
En denk dat ik mijn wekker
Morgen lekker stop zet.

PUCK.

VARIA

Varia.

Beginvarium.

Barst los, bezielt U, heil'ge snaren!

HELMERS.

Op „poëtische" inzendingen.

Zoo 't U leeren kan, noch stichten,
Denk: „'t Zijn ook maar leeke dichten."

DE GENESTET.

Troost voor gezakten.

In het onverstand alleen ligt 's levens hoogste genot.

SOPHOCLES.

Club-vergadering.

Of wat zal de stem van enkele wijzen beteekenen, te midden van den ontelbaren hoop van lieden, die daar tegenin schreeuwen.

ERASMUS: Lof der Zotheid.

Op proffen wijsheid.

Spreekwoorden bevatten de wijsheid der volkeren. Eilieve, waarom maken professers geen spreekwoorden.

Ideën van MULTATULI.

Voor de zooveelste keer gebakt.

.... tevreden over de ongestoorde fraaie regelmatigheid en konsequentie van zijn eigen leven.

ALB. THIJM.

Op almanak.

Ik wil gelezen worden.

MULTATULI: Max. Havelaar.

Op B. R.

Is het een vrouw, die er genot in stelt zich te omringen met mannenharten?

S. W., 6 Nov. '19.

Op Jaffa-gebouwen.

O, land van mest en mist, van vuilen kouden regen,
Vol vuns, onpeilbaar slijk en ondoorwaad'bre wegen.

DE GENESTET: Boutade.

Op almanak.

Prettige verhalen, mooie illustraties te over, kortom alles vindt men hier bijeen, wat een kinderhart pleizier doet.

HAARLEMSCHE COURANT.

Op varia.

Hun woorden zijn als verborgen messen.

R. TAGORE.

Op niet opgenomen varia.

De redactie begrijpt 't niet, maar 't zal wel leuk wezen.

Op zoovelen.

Das Schrecklichste der Schrecken,
Das ist der Mensch in seinem Wahn.

SCHILLER.

Op L. op 't lab.

Is that a student? is that a lady?

Examenfieber.

Vertrouw nooit iemand die nederig spreekt, want hij liegt.

Ideën van MULTATULI.

Op bestuurs-insignes.

Overigens zijn er natuurlijk geen vaste criteria voor leelijk.

STILLE LACH.

Gezakt.

Das war kein Heldenstück, Octavio.

SCHILLER.

Op zekere B. M. prot.

Het stuk was breed geschilderd en met veel talent, ja met een vonk van genie.

VOSMAER.

Op (vorige) looper.

't Went wel, loop er maar es op!

SINCLAIR: Om Papa's principe.

In het novitiaat.

Leurs noms? Leur âge?

VICTOR HUGO: Hernani.

Examen.

Bereitet oder nicht, zu gehen
Er musz vor seinem Richter stehen.

W. TELL.

Op wiskunde bewijs.

Hoe is 't mogelijk, dat ghij 't hebt kunnen zien.

VONDEL.

Op dubbele candidaatstelling.

Over die zaak zou veel te zeggen wezen.

Ideën van MULTATULI.

Na 't examen.

En nou ik 't zoo bekijk, en weer
Bedenk hoe 'k dat bedoelde,
Nou weet 'k toch absoluut niet meer
Waarom 'k dat zoo voelde.

ADAMA v. SCHELTEMA.

Op bouwk. teekeningen.

Van zelve gaat in zulke arbeid zijn heele persoonlijkheid te loor.

QUERIDO.

Blanco ingeleverd.

In der Beschränkung zeigt sich der Meister.

SCHILLER.

Op eind-van-de-maand.

Meinë güldenen Dukaten,
Sagt, wo seid ihr hingeraten.

HEINE.

Op menig professor.

Onthoudt dit wel terdege!
Geloof alleen wat ík U leer
En spreek mij nimmer tegen.

P. A. DE GENESTET.

Op meestal afwezige B. prof.

Maar hij die wil dat we onze plicht doen, is ver van hier.

MULTATULI: Max Havelaar.

Eindvarium.

Ik geloof da'k ny niks ni meer te zeggen hem.

PALLIETER.

Examen-Uitslagen in 1919.

GEPROMOVEERD tot doctor in de technische wetenschappen:

Ir. J. H. M. Manders.

In Januari.

Candidaats-Examen Bouwkundig Ingenieur.

E. C. Zeeman.

Candidaats-Examen Scheikundig Ingenieur.

G. F. M. J. van Gelder.
L. T. A. A. de Lange Boom.
H. J. de Wijs.
L. van Zwanenburg.
E. H. X. Polis.

Ingenieurs-Examen Scheikundig Ingenieur.

C. E. Rouffaer.

In Juni.

Propaedeutisch Examen Bouwkundig Ingenieur.

W. Vermeulen.

Propaedeutisch Examen Scheikundig Ingenieur.

J. Beckering Vinckers.
C. A. de Gelder.
A. Karreman.
E. de Koe.
A. E. Korvezee.
M. H. Tymstra.

Candidaats-Examen Bouwkundig Ingenieur.

N. F. N. Snethlage.

Candidaats-Examen Scheikundig Ingenieur.

A. E. N. Bosch.
W. Eekhoff.
P. H. A. Keuchenius.
M. Zaayer.
G. P. de Groot.

Ingenieurs-Examen Scheikundig Ingenieur.

Mej. N. E. Nelemans.
Mej. H. J. de Wijs

In September.

Propaedeutisch Examen Scheikundig Ingenieur.

E. Akkerman.
M. Arends.
E. M. Gonsalves.
A. L. J. Graf.
A. J. Hijman.
C. G. Kelder.
J. M. D. Martens.
Th. E. C. Micheels.
L. C. M. Pompe van Meerdervoort.
N. H. J. M. Voogd.
G. M. C. Vrolijk.
J. H. van Walcheren.
J. A. Wieneke.

LEDENLYST

Ledenlijst D.V.S.V. 1919—1920

De Vereeniging telt 5 eere-leden, 91 gewone 10 buitengewone, 1 buiten-lid en 14 donateurs

LEDEN	STUDIE-VAK	ADRES	VACANTIE-ADRES
EERE-LEDEN			
Ir. F. G. v. Tiel-v. Neck	C.I.	Laan de Riemer, Weltevreden (Java)	
Ir. A. Pennink van Oudeland-Scheltema	T	Frankenslag 322, Schev.	
E. Douglas-Mac Gillavry		Nieuwelaan 8, Weltevreden (Java)	
Ir. J.P. Verhey-Rombach	T	Boreelstraat 4, d. Haag	
Ir. J. C. C. Postma	T	L. v. N. O. Indië 150, d. Haag	
GEWONE LEDEN			
E. Akkerman	T_3	Paulus Buysstr. 24, d. Haag	Idem
K. C. Anema	T_5	Havenstraat 3	Streefkerk
M. E. Arends	T_3	Raadhuisstraat 5	Wiel Helmond
N. L. Baart	T_2	Hugo de Grootstr. 72	Mevr- Bronswijk, Oostburg
J. Balabrega	T_2	Voorstraat 45*b*	Prinses Mariestr, 13, d. Haag
J. Beckering Vinckers	T_4	Mijnbouwstr. 2	Roeltjesweg 23, Hilversum
M. Beekman	T_4	Poortlandlaan 29	Spoorstraat 62, Leeuwarden
M. Bergsma	E_1	Geestbrugweg 15, Rijswijk	Idem
J. Blok	T_1	Koornmarkt 19	Oudestraat 22, Kampen
B. In. R. de Boer	T_1	Nieuwe Plantage 65	Stationsweg, Hoogeveen
C. H. M. Boerée	B_4	Valeriusstr. 90, d. Haag	Idem
L. W. E. Böeseken	T_2	Hooikade 20	Idem

LEDEN	STUDIE-VAK	ADRES	VACANTIE-ADRES
K. L. Bok	T_5	Hypolitusbuurt 17*a*	Ankerpark 2, Helder.
A. E. M. Bosch	T_5	Geerweg 2	Jul. v. Stolbergl. 72, d. Haag
H. C. van Bruggen	T_2	Hooikade 10*a*	Idem
J. C. Bruijn	T_1	Weimarstr. 282, d. Haag	Idem
H. C. Cappelle	E_2	Henegouwerlaan 81 R'dam	Idem
H. H. Dingemans	T_1	Jericholaan 24*b*, R'dam.	Idem
C. L. Doppler	T_2	Julianalaan 2, Rijswijk.	Idem
J. E. Ferguson	B_2	Leuvenschestr. 71 Schev.	Idem
C. A. de Gelder	T_4	Cornelis Jolstr. 93, d. Haag	Idem
E. M. Gonsalves	T_3	Laan v. Meerderv. 395, Haag	Idem
T. P. van der Graaf	T_1	Jeruzalemstr. 14, R'dam.	Idem
A. de Groot	T_2	Stadhouderslaan 28, d. Haag	Idem
A. L. J. Graf	T_4	Havenstraat 8	Soeterwoudsche Singel 91, Leiden
A. F. Gratama	B_4	Sweelinckstr. 23, d. Haag	Idem
J. C. Groenvelt	B_4	Koornmarkt 38	Copernicusplein 13, d. Haag
H. M. van der Heide	T_1	Oude Delft 134	Idem
N. Hannik	T_3	2e Middellandstr. 34*b*, R'dam	Idem
S. S. Heijting	B_5	Mijnbouwstraat 2	Lohmanstr. 91, A'dam
P. Hoek	B_3	Mijnbouwstraat 2	Slechterhorststraat 65, Nijmegen
W. J. J. Hoogerduyn	T_5	Hypolitusbuurt 17*a*	Dijkstraat 47, Helder
M. van der Hout	T_2	Ketenstr 22*a*, R'dam	Idem
A. J. Hijman	T_3	Voorstraat 97	Markt 35, Tilburg
A. G. Jöbsis	T_1	Regentesselaan 212, d. Haag	Idem
J. W. Julius	T_2	Havenstraat 8	Deventer.
C. G. Kelder	T_3	Admiraliteitskade 89, R'dam	Idem
J. van der Kloet	B_4	Voorstraat 97	Voorstraat 310, Dordrecht.
E. de Koe	T_4	Rochussenstr. 261*a*, R'dam	Idem

LEDEN	STUDIE-VAK	ADRES	VACANTIE-ADRES
C. Ch. C. J. Koopman	W_5	Oranjelaan 11, Rijswijk	Idem
A. E. Korvezee	T_3	Regentesselaan 212, d. Haag	Idem
A. E. J. Lombert	B_1	Pr. Hendriklaan 21 Rijswijk	Idem
J. Martens	T_3	Agnesstraat 8, d. Haag	Idem
M. C. Maus	T_2	Lusthofstr. 29, Rotterdam	Idem
J. Maier	T_1	Oranje Plantage 43	Turfmarkt 20, Gouda
G. Meesters	T_1	Markt 48*b*	Vloeddijk, Kampen
J. B. Merens	B_3	Lübeckstraat 8, d. Haag	Idem
Th. E. C. Micheels	T_4	Mijnbouwstraat 2	Helmstraat 4, Maastricht
G. J v. d. Molen	T_2	Schied. weg 108, Vlaardingen	Idem
L. C. M. W. v. d. Moer	T_5	Havenstraat 3	Terneuzen
D. R. E. v. d. Moer	E_1	Havenstraat 3	Terneuzen
J. H. Mulder	B_2	Oostplantsoen 1	Mevr. Schreurs Kampen
G. A. Neeb	T_4	W. de Zwijgerl. 12, d. Haag	Idem
J. G. Opsomer	C_5	Oranjelaan 40. Rijswijk	Idem
K. Ouweleen	T_3	Voorstraat 76	Huis ter Lucht, Maasland
IJ. van der Ploeg	E_2	Voorstraat 45*a*	v. Swietenl. 11, Apeldoorn
C. C. Poelman	T_5	Stadhouderslaan 92, d. Haag	Idem
E. H. X. Polis	T_5	Phoenixstraat 19	Pr. Mauritsl. 43, d. Haag
L. C. M. Pompe v. Meerdervoort	T_4	Kerklaan 77*b*, Rijswijk	Idem
A. S. v. Reyn	E_1	1ste Schuytstraat, d. Haag	Idem
E. L. v. Rhijn	T_1	Provenierssingel 65, R'dam	Idem
A. P. Ris	T_3	Voorstraat 76	Singel 80, Schiedam
C. Ris	T_3	Voorstraat 76	Singel 80, Schiedam
E. C. Roelofsz	T_3	Phoenixstraat 19	Pr. Mauritslaan 69, d. Haag
P. W. Rooseboom	B_2	J.v.O.barneveltl. 36, d. Haag	Idem

LEDEN	STUDIE-VAK	ADRES	VACANTIE-ADRES
E. E. Rosenboom	E_2	Haagweg, 51, Rijswijk	Idem
A. J. Sandbergen	T_2	Oostzeedijk 318, R'dam	Idem
A. M. E. Schlüter	B_2	Statenlaan 17,d. Haag	Idem
G. P. S. Schouten	T_2	Simonsstraat 21*a*	Pernis
W. H. Schulte	T_1	Phoenixstraat 35	Idem
G. van Senus	E_2	Avenue Concordia 98, R'dam	Idem
M. F. H. Snethlage	B_5	Buitenwatersloot 1	Fred. Hendrikl. 39, d. Haag
J. R. Sonnevelt	T_4	Oude Delft 171*b*	Maasland
A. v. d. Spek	T_2	Oude Delft 16	Idem
L. J. M. Storm	T_2	Cameretten 1*b*	Bergen op Zoom
W. E. Syrier	T_1	Oranje Plantage 65	Rumpen bij Heerlen
G. J. Takken	E_2	Danckertstr. 50, d. Haag	Idem
M. H. Timmerman	E_1	Oude Delft 171*b*	Asselscheweg 210, Apeldoorn
W. A. Thomée	T_3	Diergaardelaan 15, R'dam	Idem
E. L. Triebart	T_2	L.v. Oostenburg 45 Voorburg	Idem
M. H. Tymstra	T_4	Blankenburgstr. 55, d. Haag	Idem
E. G. F. W. Vaes	E_5	Mathenesserlaan 284, R'dam	Idem
S. C. L. Veltman	T_3	Voorstraat 97	Rembrandtkade 3, Utrecht
A. J. M. Vermeulen	B_2	Phoenixstraat 33	Idem
N. H. J. M. Voogd	T_3	Honingerdijk 55*b*, R'dam	Idem
G. M. Vrolijk	T_2	Beeklaan 333, d, Haag	Idem
J. H. van Walcheren	T_4	Oranje Plantage 43	Gr. Florislaan 15, Hilversum
A. J. Wieneke	T_3	Schoonderloostr. 88, R'dam	Idem
M. Zaaijer	T_5	Kralingsche plaslaan 91*a*, Rotterdam	Idem
E. C. Zeeman	B_5	Simonsstraat 60	Rijnsburgerweg 6*b*, Leiden
L. van Zwanenberg	T_5	Buitenwatersloot 1	Kronenburgersingel 11, Nijmegen

LEDEN	STUDIE-VAK	ADRES	VACANTIE-ADRES
BUITENLEDEN			
G. Vollewens-Zeylemaker		Kerklaan 77*c*, Rijswijk	
BUITENGEWONE LEDEN			
Ir. J. C. E. Bal	E	Adrien Bildersstr. 54, R'dam	
Ir. E. F. v. d. Ban	C	Kampersingel 70, Haarlem	
Ir. H. W. de Groot	T	Oranjepark 1, Dordrecht	
Ir. H. J. Kruseman	T	Drienerstraat, 14 Hengelo	
Ir. H. Lindeyer	E	Spiegelnissekade 26*a*, R'dam	
Dr. Ir. J. H. M. Manders	E	v. Swietenstr. 155, d. Haag	
Ir. M. Posthumus	T	Stationsweg 25, Assen	
N. de Raadt	T	Wijnstraat 91, Dordrecht	
Ir. J. Tromp	T	Schenkkade 104, d. Haag	
Ir. A. G. Kroese	T	Ieplaan 61, den Haag	
DONATEURS			
H. R. Boeree		Valeriusstraat 90, d. Haag	
Mej. M. A. J. Brevet		Pr. Mauritsplein 4*a*, d. Haag	
Mej. C. M. Jelgersma		Leidsche straatweg 37, Oegstgeest	
Mevr. H. J. Kluyver-van Lutsenburg Maas		Tji Keumeh 32, Buitenzorg (Java)	
Mevr. Lebret		Oude Gracht 354, Utrecht	
Mej. E. M. de Lint		Kanaalweg 6, d. Haag	

LEDEN	STUDIE-VAK	ADRES	VACANTIE-ADRES
Mevr. J. H. Manders		Roemer Visserstr. 28, A'dam	
Mevr. Nelemans		Rotterdamscheweg 2*b*, Delft	
Mevr. A. M. Odé		Rotterdamscheweg 2*a*, Delft	
Mevr. W. Reinders		Rotterdamschew. 175, Delft	
Ir. J. C. Salemans-de Kroes		Oude Gracht 146, Alkmaar	
Mevr. Ter Meulen		Oude Delft 49, Delft	
Prof. Dr. J. Versluys		Frankenslag 350, d. Haag	
Ir. W. J. Vollewens		Kerklaan 77*c*, Rijswijk	

Oud-leden, afgestudeerd na 1916.

Afgest.	NAAM	ADRES	Ing.	BETREKKING OF ANDERZINS
1917	J. C. E. Bal	Adrien Bilderstraat 54, Rotterdam	E.I.	Leerares meisjes H.B.S.
1918	E. F. v. d. Ban	Kampersingel 70, Haarlem	C.I.	Leerares meisjes H.B.S.
1917	A. H. Brons	Graafscheweg 294, Nijmegen	T	Ingenieur bij de N.V. W. Smit en Co's Transformatorenfabr.
1918	W. M. Deerns	Binnenhaven 3a, Den Helder	T	Ingenieur a.h. hydrografisch Instituut v. visscherij onderz.
1917	J. J. J. Dingemans	Boulevard Heuvelink 20, Arnhem	T	Ingenieur a.d. Keuringsdienst
1918	E. Driessen	v. Beverningkstr. 137, Den Haag	T	Assistente voor analytische scheikunde a.d. T. H.
1918	H. W. de Groot	Oranjepark 4, Dordrecht	T	Ingenieur a.d. N.V. Stikstofbindings Industrie
1917	H. W. Grotendorst	St. Liduïnastraat 47b, Schiedam	T	Mevrouw Schut
1918	N. Kloppert	Schenkkade 104, Den Haag	T	Assistente a.d. Handelshoogeschool, Rotterdam
1918	J. C. Koopman	v. Bleiswijkstraat 12, Den Haag	T	Ingenieur a.d. Keuringsdienst
1918	G. C. Krayenhoff-v. d. Leur	Willemsparkweg, Amsterdam	T	
1918	H. J. Kruseman	Drienerstraat 14, Hengelo	T	Ingenieur a.d Weefgoederenfabriek Gebr. Stork
1918	M. Lindeyer	Spiegelnissekade 26a, Rotterdam	E.I	Leerares meisjes H.B.S.
1918	J. C. Meiss	Schuytstraat 184, Den Haag	T	Assistente a.h. laboratorium voor Microbiologie a d. T H.
1919	N. E. Nelemans	Rotterdamscheweg 26, Delft	T	Assistente voor natuurkunde a.d. T. H.
1918	M. M. J. Posthumus	Stationsweg 25, Assen	T	Ingenieur a.d. Keuringsdienst
1917	W. A. Rakhorst.	Soerabaya	T	Mevrouw Alberti
1919	C. E. Rouffaer	Donderstraat 50, Utrecht	T	Assistente a.d. Vee-artsenijkundige hoogeschool
1918	J. A. v. d. Spek	Prinsegracht 518, Amsterdam	T	Ingenieur a.d. Superphosfaat fabriek
1918	G. W. Tergau	Phoenixstraat 31. Delft	T	Assistente voor analytische scheikunde a.d. T.H.
1917	J. Tromp	Schenkkade 104, Den Haag	T	Ingenieur a.d. Octrooiraad
1918	M. P. de Vos	Kronenhoefstraat 32, Woensel bij Eindhoven	T	Leerares a.d. H.B.S.
1918	J. Weisfelt	Rhoon	T	Mevrouw Schippers
1917	G.W.E. Wolffensper-	Heemskerkstraat 36, Den Haag	B.I	
1919	H. J. de Wijs [ger	Oude Rijn 68a, Leiden	T	Assistente voor analytische scheikunde a.d. H. T.